

Biorąc pod uwagę fakt, że Europa, w swojej aktualnej strukturze politycznej, w praktyce bierze jedynie pod uwagę rozmiary ekonomiczne i finansowe,

Biorąc pod uwagę fakt, że kontynentem zawładnął silny i zorganizowany materializm narzucający przemoc, interesowność, demoralizację, galopującą dekulturację i że nowe zaciemnienie jest w trakcie zawładnięcia umysłami ludzkimi,

Biorąc pod uwagę fakt, że brak punktów odniesienia oraz panujący egoizm prowadzą coraz większą liczbę osób w kierunku nieprzychylnych sekt biorących swój zysk dzięki pustce duchowej i cierpieniom psychicznym,

Biorąc pod uwagę fakt, że jest w trakcie narzucenia się rozpowszechniona uniformizacja niszcząca różnorodność kulturalną i przygniatająca jednostki ludzkie,

Biorąc pod uwagę fakt, że na taki wymiar "kryzysu" mogą jedynie dogłębnie i trwale odpowiedzieć rozwiązania duchowe opierające się na prawdziwych, braterskich więziach pomiędzy ludźmi oraz pełną szacunku postawą człowieka do przyrody,

Biorąc pod uwagę powyższe fakty, członkowie zakładający stowarzyszenie L'EUROPE DES CONSCIENCES akceptują powyższy statut, poprzez który uznają oni powagę sytuacji oraz potrzebę aby:

Powrócić do duchowych wymiarów człowieka i do wiecznych wartości

Współczesny człowiek, w pełni zaabsorbowany chęcią posiadania i rządzenia, odcina się często od swoich głębszych wymiarów, dzięki którym jego życie mogłoby nabrać sensu i obfitości. Gdy człowiek łączy się z wewnętrznym źródłem całego życia, może on wówczas rozwinąć właściwą wizję i właściwą działalność. Uczestniczy on wtedy w tańcu i w harmonii świata i szanując jego prawa, żyje on w radości, w świadomości i w wolności.

Połączyć człowieka z łonem przyrody-zarówno na wymiarze gatunku jak i jednostki

Człowiek stanowi nierozdzielną część przyrody. W niej znajdują się jego korzenie i z niej pobiera on swoją materię. On żyje dzięki przyrodzie, ona go pożywia i leczy, ona go podtrzymuje i odnawia. Gdy człowiek zanieczyszcza przyrodę, równocześnie zanieczyszcza on samego siebie. Gdy on ją niszczy, również on sam się niszczy. Gdy on jej nie szanuje, również on nie szanuje samego siebie.

Umieścić ekonomię w służbie polityki, a politykę w służbie mądrości

Na łonie każdego społeczeństwa istnieje właściwa hierarchia władzy: mądrość wskazuje cele i nadaje natchnienie, władza polityczna wykonuje to, co zostało uznane za właściwe, a władza ekonomiczna zadawala potrzeby materialne w ramach wyznaczonych poprzez władzę polityczną. Dymisja władzy politycznej przed władzą ekonomiczną doprowadziła do takiego wypaczenia, w którym konsumpcja stała się celem samym w sobie i jest uważana za źródło wszelkiego szczęścia.

Popierać działalność na ludzką skalę i sąsiedzką demokrację

Istnieje odpowiednia przestrzeń na własne dobre samopoczucie oraz odpowiednia przestrzeń aby czuć się dobrze z innymi. Gdy człowiekowi jest za ciasno, wtedy on się dusi, gdy przestrzeń, w której się on znajduje jest zbyt duża, czuje się on zagubiony. Gdy jest za ciasno, kontakty ludzkie stają się kłótlive, podczas gdy nie istnieją one na szerszym łonie. Serdeczniejsze kontakty lepiej rozwijają się w bliskości.

Wprowadzić więcej sprawiedliwości socjalnej, wyrazów naturalnego braterstwa oraz warunków na trwały pokój

Doswiadczenie duchowe, które powoduje poczucie jedności wszystkich rzeczy, prowadzi naturalnie do braterstwa i do dzielenia się. Sprawiedliwość społeczna staje się tym samym nie tylko jedynie założeniem teoretycznym, lecz również czymś co się samo przez się rozumie i co ma ewidentną siłę. Trwały pokój- zarówno dla jednostki jak i dla społeczeństwa- wynika z tego naturalnie .

Pozbyć się narodowego nacjonalizmu aby móc wkroczyć w braterstwo bez granic

Prawdziwe braterstwo nie zna granic.Nie powinniśmy bronić jedynie własnych interesów i jedynie swojego osobistego dobrego samopoczucia nie interesując się tym, co dzieje się poza naszymi granicami oraz tym, co w dużej mierze sami spowodowaliśmy.

Zachęcić człowieka do odpowiedzialności i do sąsiedzkiej solidarności

Człowiek nie może czuć się wolnym nie będąc jednocześnie odpowiedzialnym. Człowiek zyskuje na wielkości i na godności biorąc odpowiedzialność za samego siebie. Ta odpowiedzialność nie zmniejsza potrzeby solidarności, która znajduje swój pierwszy wyraz w kręgu bliskich sobie osób.

Uważać za konieczną "Deklarację obowiązków człowieka wobec samego siebie, wobec swoich braci na świecie, wobec przyrody i wobec Ziemi"

Deklaracja praw człowieka została ustanowiona, aby obronić słabego przed silnym. Niestety, ona niespostrzeżenie nasiliła u wszystkich egoizm i zazdrość na niekorzyść szczodrości i chęci niesienia pomocy. Człowiek, który stał się zbyt świadomy swoich praw, zapomniał o swoich obowiązkach. Musi on powrócić do świadomości swojej roli, swojej funkcji i swojej odpowiedzialności w utrzymywaniu harmonii w społeczeństwie i na Ziemi.

Wziąć większy udział w zapobieganiu problemom zamiast w ich leczeniu (działać świadomie na dłuższy dystans)

Bardziej korzystne jest zapobieganie problemom utrzymując rzeczy w harmonii i spójności, niż rozwiązywanie tych problemów po fakcie, gdy zostały one zneglizowane. Dlatego lepiej jest, aby świadomość na dłuższy dystans kierowała naszym postępowaniem. Nie jest czymś właściwym zadowalanie bez hamulców swoich pragnień – zarówno dla jednostki ludzkiej jak i dla społeczeństwa – nie przjmując się jutrem. Władze polityczne, wybierane na krótki okres, popychają w przeciwnym kierunku nadając pierwszeństwa dla leczenia zjawisk najbardziej widocznych i kierując się interesami na krótki termin trwający jeden okres wyborczy.

Powrócić do szacunku i świętości każdych narodzin i chronić dzieciństwo

Wiemy dziś o tym, że od jakości narodzin i od dzieciństwa zależy w dużej mierze równowaga psychiczna i emocjonalna dorosłej osoby, jej swoboda relacyjna i społeczna, jej szczęście i szczęście społeczeństwa, w którym ta osoba będzie żyła. Z tego powodu bardzo ważna jest jakość narodzin, uważanie dziecka w pełni za osobę oraz nieranienie go na jakimkolwiek stopniu poprzez nieodpowiednie zachowanie się w stosunku do niego.

Przygotowując do zawodu, uczyć jednocześnie sztuki życia

Szkołnictwo, oprócz niesienia wiedzy i techniki przygotowującej do zawodu, powinno przygotować również do sztuki życia. Gromadzenie wiedzy i rozwijanie rozumu muszą być uzupełniane poprzez rozwój charakteru, uczuciowości, inteligencji serca, kultury słuchania i szacunku, dyscypliny i wysiłku, współczucia i solidarności, otwarcie na wewnętrzne życie, na odpowiedzialność, szczodrość i na chęć niesienia pomocy.

Odnaleźć wizję globalnego zdrowia i zaakceptować różne sposoby leczenia

Człowiek nie jest maszyną w której reparable uszkodzone części. Naszej medycynie, pomimo dużych osiągnięć w ramach, które ona sobie wyznaczyła, brakuje globalnej wizji człowieka. Stąd pochodzą dyskusyjne rezultaty w globalnym zdrowiu jednostki oraz wysokie koszty leczenia obciążające inne aspekty życia. Powinno być wzięte pod uwagę takie aspekty zdrowia jak jego wymiary fizyczne, energetyczne, psychiczne, uczuciowe i duchowe oraz powinny być one leczone w odpowiedni sposób przy pomocy odpowiednich sposobów terapeutycznych.

Nadać pracy sensu i wymiaru usługi

Praca jest usługą dla innych i równocześnie drogą osobistej realizacji. Wykonywana w ten sposób, zamiast stać się czymś nudnym i pozbawionym sensu, staje się ona zarówno potrzebna dla społeczeństwa jak i zadowalająca dla samego siebie. Trzeba nawiązać z duchem współpracy i koleżeństwa, powrócić do szacunku pracy ręcznej i do terminowania. Miejsce pracy jest miejscem życia i musimy w nim odnaleźć takie same wartości jak w sztuce życia pogodzonej z mądrością, między innymi z braterstwem i z etyką.

W pełni otworzyć społeczeństwo dla kobiet i dla kobiecych wartości

Nasze społeczeństwo jest zbyt racjonalistyczne i patriarchalne, jego architektura jest zimna i arogancka, a jego działalność jest przede wszystkim konkurencyjna. Trzeba je otworzyć na intuicję i uczuciowość, na giętkość i łagodność, na gościnność i na darmowość, na współpracę i na szczodrość.

Traktować starość i śmierć jako nierozdzielalną część ludzkiego istnienia

Starość i śmierć są częścią życia i pomagają zrozumieć jego sens. Stąd pochodzi ich wartość i miejsce, które muszą one mieć na łonie społeczeństwa.

Odnaleźć sens życia

Człowiek, cały zwrócony w swoich poszukiwaniach na zewnątrz, zaniedbał samego siebie. Musi on ponownie nauczyć się otworzyć swoje serce, rozwinąć swoją duszę, uświadomić swoje ciało i odkryć obfitość znajdującą się w nim samym. Jest to wielka przygoda, która dziś na niego czeka.